

నలుమక

- అడ్డపల్లి సుజితా దేవి

“మీరు సాయంత్రం వస్తేనా?”

ఒకపక్క సంశయం మరోపక్క కోరిక అటూ యిటూ లాగుతుంటే చిన్నగా శశాంక అడిగిన తీరు అరవిందకి తమాషాగా అనిపించింది.

అతనెప్పుడో అలా అడుగుతాడని అరవింద అనుకుంటూనే వుంది. ఆఫీస్ లెటర్స్ డిక్టేట్ చేస్తూ చేస్తూ మధ్యలో అగిపోయి తన వంకే చూస్తుండి పోవడం, మాటల్లో తరుచూ తడబడడం తనలో ఏదో చెప్పాలని చెప్పలేకపోవడం అతన్ని చాలా రోజుల్నుంచి గమనిస్తూనే వుంది.

శశాంక ఏం చెప్పాలనుకుంటున్నాడో, తన నుంచి ఏం ఆశిస్తున్నాడో తెలుసుకోలేని అమాయకురాలే కాదు అరవింద.

అరవింద ఆ ఆఫీసులో చేరి మూడు నెలలు అవుతుంది. కానీ కొందరి మగ వాళ్ళ మాపులు, ఆ మాపుల వెనకుండే ఆకలిని ఎదుర్కొనడం ఆమెకు కొత్తేమీ కాదు. ఆ ఆకలి వేధింపుల నల్లనే ఆమె అప్పటికే రెండు ఆఫీసులు మారింది.

తండ్రిలేని కుటుంబం ఆమెది. ఎంత జీతమైనా సరే ఓ వద్దలి, పాడుపూ లేకుండా ఇర్లు చేసేసి ఎప్పుడూ చిల్లర అప్పులు చేస్తూ అవి

తీర్చుమనే తల్లి, సినిమా పిచ్చిలో పడినగ టికెట్లు కంటూ చదువును నిర్లక్ష్యం చేస్తున్న తమ్ముడూ, హైస్కూల్లో చదువుతున్న చెల్లెలూ అరవింద జీవితం చుట్టూ వున్న నలయాలు. ఆ నలయాలు చాలా రాలేదు అరవింద. అవి ఇంట్లో సమస్యలయితే మగలోడు లేని కుటుంబంలో సరిపూర్ణ యవ్వనంతో, మినమినలాడుతూ అందంగా వుండే అమ్మాయి అంటే అందరికీ ఓ బాణం వేసి చూస్తేనో అనిపిస్తుంది కాబోలు. ఇంట్లో బాధించే ఆర్థిక సమస్యల కన్నా ఈ బయటి వేధింపులే ఎక్కువ కలతపెట్టేవి అరవిందని.

తానేమీ నెర్ర మొర్ర అలంకరణలేమీ చేసుకోదు.

ఒరచూపులు, కులుకు నడకలతో హోయలు పోవడం, మాటకీ ముందు విరగబడి నవ్వడం ఇలాంటి కవిత్వం చేస్తేలేమీ చేయదు. కుదురుగా జడల్లుకుని ముఖానంత బొట్టు పెట్టుకుని పొందిగ్గా చీర కట్టుకుని వీధిలోకొస్తుంది. తన మానాన తాను

పోతున్నా ఈ మగ వ్రనంచం వూరు కోదేం? బస్సుల్లో చేతులూ భుజాలు తగిలించడం, వెనుక నుంచి వచ్చి రష్లో హత్తుకుపోవడం, దారిని పోతూ పోతూ ఓ వెకిలి మాట అనేసి పోవడం ఇలాంటివన్నీ తనలో పాటు వ్రతి ప్రీతి తప్పనిసరి. తానొక్కటే ఏం చేయగలడు? అనేసి దులవరించుకుపోతున్నా వ్రత్యేకంగా ఆమె పనిచేసే ఆఫీసులో మగవాళ్ళ నుంచి తప్పుకోవడం మాత్రం ఆమెకు దుస్సాధ్యంగానే వుంది.

“కళ్ళు తిప్పుకోలేని అందం. పెళ్ళి కెటూ యిప్పుడల్లా దిక్కు లేదు. ఆర్థికంగా స్థిరమైన పాజిషన్ లేదు. దారికి రాక ఎక్కడకు పోతుంది?” అన్న ధీమాతోనే వ్రనరిస్తారు ఆమెలో అందరూ. అప్పటికే రెండు ఆఫీసుల్లో ఉద్యోగం మానేసింది ఆ సమస్యలతోనే. ఇప్పుడు కొత్తగా చేరిన డింట్స్ మా మేనేజరు అప్లికేషన్ వేయనే వేసాడు. తను ‘నో’ అనగానే ఇంతెత్తున మండి పడ్డాడు.

“నిన్నెలా ఒడిలోకి రప్పించుకోవాలో బాగా తెలుసు నాకు. నీలాంటి వాళ్ళను యిగో ఇంతమందిని చూశాను” అని బట్టతల చుట్టూ వున్న నాలుగు వెంట్రుకల్ని చూసిస్తూ చాలెంజ్ చేశాడు.

పైకి అప్పటికే విసురుగా ఆయనలో వ్రనరించినా లోలోపల బెదురుగానే వుంది. ‘ఈ జాబ్ కే మంగళం పాడే రోజొచ్చేసినట్టుంది’ అని. వ్రెనేటు కం పెసిల్లోనే అయినా...

ఎక్కడ దొరుకుతాయి తనకి ఇలా ఉద్యోగాలు మానేస్తూపోతే. తిండిలేక తన కుటుంబం వీధిన పడిన నాడు కూడా తానిలా బింకంగా వుండగలదా?

దాదాపు తన లాంటి పాజిషన్ లోనే వున్నా ఎప్పుడూ హాయిగా నవ్వుతూ తుళ్లుతూ కనిపించే తన స్నేహితు

రాలు స్వస్థకితనాబాధలు చెప్పుకుని నాపోయింది ఓనాడు అరవింద.

“చూడు నిందూ డియర్. కొంత మంది అదృష్టవంతుల్లా జీవితం మనకు వడ్డించిన విస్తరి కాదు. అయినా లోకంలో రకరకాల సమస్యలతో అనన్తలు పడుతూ జీవించే ఎంతో మంది కన్నా మనం ఓ రకంగా అదృష్టవంతులమే. మనసులోనూ కాస్తా నొక్కేస్తే మనకన్నా సుఖపడే వాళ్ళుండరు ఈ లోకంలో. మనకోసం మన పెద్దలెవరూ మంచి సంబంధాలు వెతికి తెచ్చి మనకు పెళ్ళిళ్ళు చేయకలిగి స్థితిలో లేరు కదా! పైపెచ్చు మనం తెచ్చే జీతంరాళ్ళతోనే బ్రతికే జీవాల్లో మన చుట్టూ. అలాంటిది మనల్ని మనం మోసం చేసుకుంటూ ఇన్నాళ్ళు ఈ వ్రతితల అనే పరదా వెనుక దాక్కున్నా ఈ పరదానే మన మెడ చుట్టూ బిగించి నీక నొక్కే య్యాలనే చూస్తారు తప్ప మనల్ని ఎవరూ అర్థం చేసుకోరు. అందుకే నా మాట విని నువ్వూ నాలా బ్రతికెయ్యటం అలవాటు చేసుకో.”

‘నన్నంటుకోకు నా మాల కాకీ’ అన్నట్లు ముడుచుకుపోకు. చక్కా ఓ బాయ్ ఫ్రెండ్ ను చూసుకో. అతనే విసిగించే యీ చీపురు ముళ్ళలాంటి సమస్యల్నించి మనను రక్షిస్తాడు. నీవి మాలాషికార్థాబహుమతుల్తో లైఫ్ లో కాస్తంత సరదా మార్పు కనిపిస్తుంది.

“పోయ్” అన్న వాడు యాడూ జోడుగా వున్నాడనిపిస్తే సువ్వు హాయి అనేసేయ్. అంతకన్నా మనకు మరో రాజమార్గమేమీ లేదు. మనమిలా ఎన్నాళ్ళూ కన్యత్వాన్ని కాపాడుకున్నా మన చేయందుకునే రాకుమారుల్ని వరూ రారు గాక రారు.” స్వస్థ సుదీర్ఘంగా బోధపరిచిన విషయ సారాంశమంతా అరవింద బుర్రలోకి ఎక్కింది. దుకు చాలా సేపు పట్టింది. అర్థమైన తర్వాత తెల్లబోయింది.

“మైగాడ్, పోయ్ అని బోలెడు మంది అంటారు. అన్న వ్రతి వాడి లోనూ....?”

కొరమాండల్

సిమెంట్స్ లిమిటెడ్ వారి

భీమ

సిమెంట్స్

“మరీ అలా కళ్ళు తేలెయ్యకు.
నీలో భుజాలు రాసుకుని నడవాలను
కునే ప్రతి వాళ్ళూ నడక దాకా
నడుస్తారనుకోకు. ఏదో సరాయి అడ
దాని నేలి కొనలు తాకినా అదో
త్పత్తి అనుకుంటారే తప్ప వాళ్ళేమీ
ముందుకు రారు. ఎందుకంటే అలా

నడరు. మరో ముఖ్య విషయం
ఏదో సరదాగా వుండమన్నారు కదా
అని మనస్సు ప్రేమా అని యిన్ వాల్చు
కాకు. అలాంటి వాళ్ళు మళ్ళీ అడను
లేకుండా తప్పించుకుంటారు. అను
భవాల కోసం వెంపల్లాడే మగవాడు
అనుభూతి అంటూ గిరి గీసుకోడు!”
స్వస్థ మాటలు మనసుకు కటు
పుగా, జీర్ణం చేసుకోలేనట్లున్నా
వాస్తవం కాదనుకోలేకపోయింది
అరసింద ఆలోచించే కొద్దీ
స్వస్థ జీవన సరళిలో తప్పేమీ
కనిపించలేదు.

19-7-91 ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య పరిషత్ వారపత్రిక

అనైర్లు నడిపేందుకూ ఎంతో ధైర్య
ముండాలి. అందరూ కథలు నడవగ
లిగే మగవాళ్ళే అయితే యిలా బస్సు
ల్లోనూ, రోడ్లపైనా స్పర్శా ముఖాల
లోనూ, నోటి మాటలలోనూ తృప్తి
నడిపోయే వాళ్ళు మనకు తారసపడనే

ఆ తర్వాత క్రమక్రమంగా ఎవరేమన్నా స్పందించడం మానేసింది అరవింద.

అలాంటి సమయంలో కొత్తగా బ్రాన్స్ ఫరై వచ్చిన యీ యువ ఆఫీసరు శశాంక రాక ఆమెలో అలజడికి కారణమైంది. మగవాడి చూపుల్లో కామం తప్ప మరేమీ లేదనుకునే అరవిందకి అతని చూపుల్లో సరికొత్త అర్థానికినిపిస్తున్నాయి. అనురాగం తాల్లా అనిపిస్తున్నాయి. కానీ అది అనురాగం అనుకోవడం తన భ్రమే నేమో అని కూడా అనిపించసాగింది. లేకపోతే కన్నెసిల్ల కలం రాకుమారుడిలా వుండే అతనికి తనపై ప్రేమేమిటి? అతనే కోరుకుంటే తనకన్నా అందగత్తెలు అంతస్థు కలవారు అతనికి భార్యలవుతారు.

“శశాంకకి తన పట్ల కోరికే కాని ప్రేమ కాదు.” అలా అని మనసుకి గట్టిగా నచ్చ చెప్పుకునేందుకు అరవింద

చాలా ప్రయత్నించవలసి వచ్చింది.

కానీ మనసు మరో రకంగా ఎదురు తిరిగసాగింది. “అతనికి తనపై ప్రేమ లేకపోవచ్చు. కానీ తన కుంది కదా. ఇష్టపడిన మగవాడికి తన అందం అర్పించుకోవటంలో తప్పేమిటి? అతనితో జీవితాన్ని సంచుకోలేకపోయినా కనీసం ఓ అనుభవాన్ని పంచుకుంటే జీవితాంతం తను హృదయంలో ఆ అనుభూతిని పదిలంగా దాచుకోదూ? ఆ తృప్తి చాలదూ?”

స్వప్న సలహా గుర్తొచ్చింది. శశాంక తనను పెళ్ళాడాలని కోరుకోవడం అత్యశక్తి కాదు అసంభవం కూడా. ఎందుకంటే తను తన వాళ్ళని నిర్దాక్షిణ్యంగా అనాథల్లా వదిలేసి తన సుఖం చూసుకోలేదు. అందుకే అతనే కనుక తనను కోరుకున్న నాడు తను అనందంగా అతనికి సొంతమయి పోవాలని అనుకుంది.

అలాంటి నిర్ణయానికొచ్చిన తర్వాత శశాంక పిలుపుకై అరవింద కూడా లోలోన ఎదురు చూడసాగింది అన్నా అతిశయోక్తి కాదు. అలాంటి ఆహ్వానాన్నే యీనాడు అందుకుంది. అందుకే అరవింద మనసు అనందంగా నవ్వుకుంది. ఆ నవ్వు కళ్ళలో ప్రతిఫలిస్తుండగా తల వూపుతున్న ఆమెను చూసి యీసారి కాస్తా నిస్పృహకావంగా అడిగాడు తను.

“ఇవాళ నా పుట్టిన రోజు. సాయంత్రం మీరు యింటికి రాగలరా?”

“అలాగే. కానీ నాకు మీ యిల్లు తెలియదే?”
అతను కుర్చీలో రిలీఫ్ గా వెనక్కి వాలుతూ అన్నాడు.

“సాయంత్రం ఆరింటికి టాంక్ బండ్ కొచ్చేయండి. నేనొచ్చి మిమ్మల్ని తీసుకెళ్తాను.”

అరవింద ఒప్పుకుంది.

....

సాయంత్రం సమయం ఏడు కావస్తాండగా శశాంక ఇంటి డ్రాయింగ్ రూమ్ లో కూర్చుని వున్నారు వాళ్ళిద్దరూ.

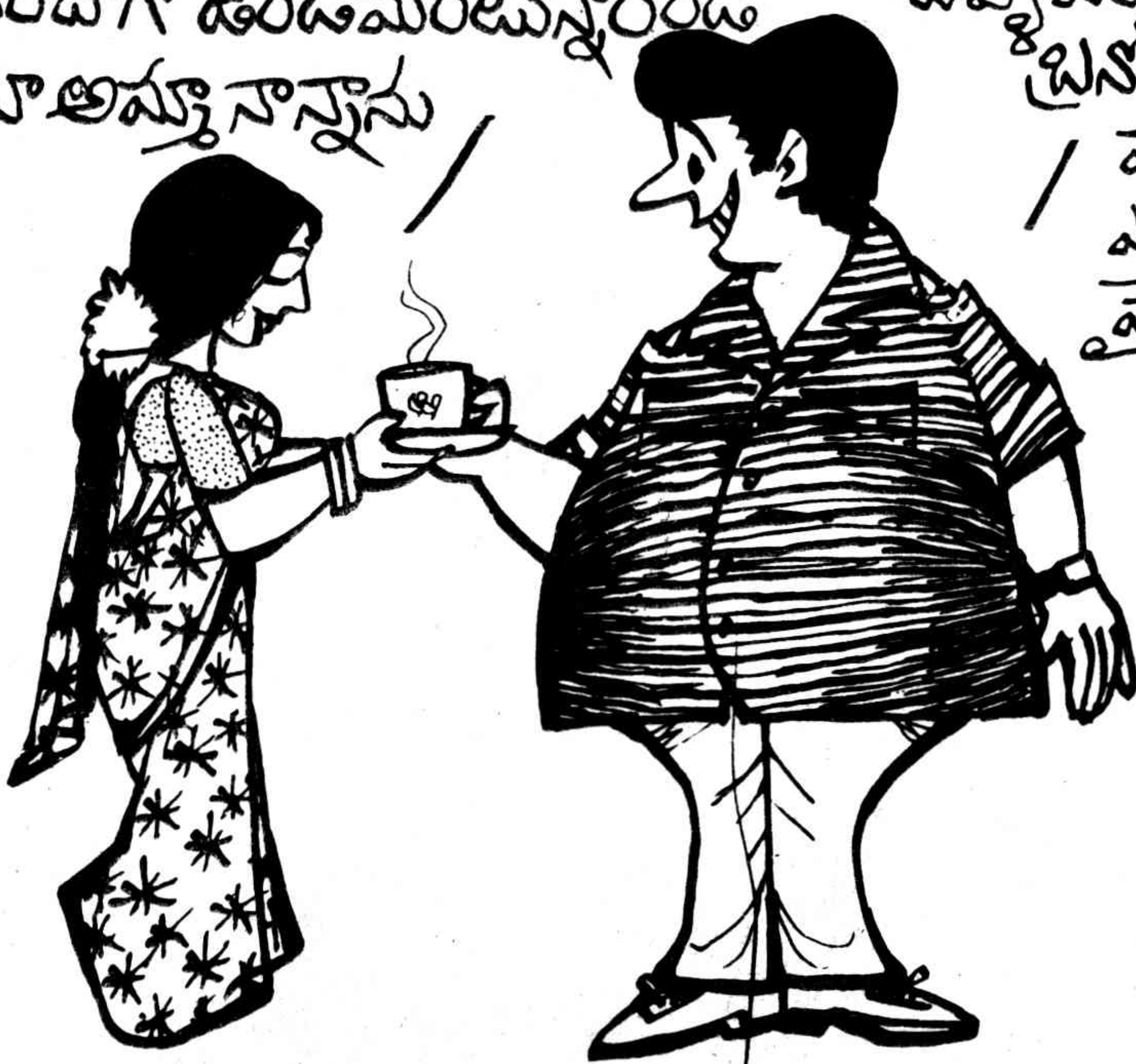
“పార్టీ అన్నారు. ఎవర్నీ పిలవలేదే?”

శశాంక అందించిన ఫ్రూట్ జ్యూస్ మెల్లగా సిప్ చేస్తూ అడిగింది అరవింద.

“పుట్టిన రోజును ఆడంబరంగా చేసుకోవడం నాకిష్టం లేదు. నా మనసుకి నచ్చిన వారితో ఈ పూట అనందంగా గడపాలనుకున్నానంతే. అందుకే మిమ్మల్ని మాత్రమే పిలిచాను.” అర్థవంతంగా చూశాడామే వైపు.

“మనసుకి నచ్చిన” ఎగసిపడబోతున్న హృదయాన్ని బలవంతంగా జోకొట్టింది అరవింద.

మిమ్మల్ని ఇంకో నెల రోజులు
సరదాగా ఉండమంటున్నారండీ
మా అమ్మ నాన్నాను

అసలే ఈనెలాళ్ళు తేరగా తిని
ఒళ్ళు పెండాను... ఓ పని చేయండి...
ప్రిన్సోలారెస్ బస్ స్టూల్ తో
పంటలు చేసేమాటయితే
ఎన్ని రోజులైనా ఉండను.
మేగా ఒళ్ళు తగ్గి
మరుగ్గా ఉండను

MAM/Siri/3

“కోరిక తెలిపేముందు ఇలాటి మాటలే బోలెడు అంటారు మగ రాళ్ళు. అవన్నీ నిజమనుకుని కలలు వేసుకు!” ఎక్కడుంటే స్వప్న చెబు తున్నట్టు అనిపించింది.

“నా యిల్లు చూద్దురుగానీ రండి” అతను సోఫాలోంచి లేస్తూ అన్నాడు.

అరవింద అనుసరించింది. ఇల్లు పెద్దది విశాలంగా వుంది. చివరగా రెడ్ రూమ్ లోకి నడిచాడు. గదిలో నీలి రంగు జేర్ వాల్ట్ బల్బు వెలుగుతోంది.

“సారీ, ఈ రూమ్ లో ట్యూబ్ లైట్ పాడయింది” చిన్నగా అన్నా తనను, అది అబద్ధమని స్పష్టంగా తెలుస్తున్నా.

అస్పష్టంగా వున్న నీలి వెలుగులో కిటికీ కవతలున్న నన్నజాజి తీగ నుంచి గది లోపలికి కుతూహలంగా అన్నట్టు కొంగిమాస్తున్న పువ్వుల్ని చూస్తూ ప్రయత్నంగా అటు నడిచింది అరవింద.

ఓ నిమిషం తర్వాత వెనుకనే వచ్చిన శశాంక ఆమెను దాదాపు తాకుతున్నట్టు నిలబడుతూ అన్నాడు.

“నాకు నన్నజాజి అంటే చాలా ఇష్టం.”

మెడ మీదుగా చెవి పక్కన వెచ్చగా వస్తున్న అతని ఊపిరి ఆమెకు గమ్మత్తుగా అనిపించి కొద్దిగా ఉలికిపడుతూ తలతిప్పింది.

“నన్నజాజి కన్నా బావుండే మీరంటే మరి మరి యిష్టం!”

శశాంక చేతులు ఆమె భుజాలపై వడ్డాయి సున్నితంగా.

అరవింద విదిలించుకుని దూరంగా జరుగుతుండేమోనని చూశాడు కానీ ఆమె నవ్వింది తీయగా నన్నజాజిలా. ఆ తర్వాత అతనికి అంగీకార సూచకంగా అభిముఖంగా తిరిగి. శశాంక మోచేతి వంపులో చెక్కిలి అనిపించింది పరవశంగా.

అతనామెను హత్తుకుపోతూ పెద వులందుకున్నాడు. అరవింద ఏమీ అభ్యంతరం చెప్పలేదు. ఇక అతను తనని బెడ్ వైపు నడిపించడం మాత్రమే తరువాయని మనసులో రేగే అలజడి నర్దుకుంటూ దానికి సిద్ధపడుతూ కళ్ళు మూసుకుని అతని చేతుల్లో ఒరిగివున్నామె హఠాత్తుగా అతను తనను దూరంగా నెట్టి నడివడిగా వెళ్ళిపోవడంతో తెల్లబోయింది. వింతగా అనిపించింది. చెళ్ళున కొట్టినట్టుయింది కూడా.

ఆ మైకంలో అంతకు పూర్వం జారిపోయిన నైటను సరిచేసుకుంటూ ఆ గదిలోంచి బయటకు వచ్చింది.

డ్రాయింగ్ రూమ్ లో సోఫాలో ఓడిపోయినట్టు అలసటగా కూర్చుని వున్నాడతను. వెళ్ళి అతనికెదురుగా కూర్చుంది. ఇంకేం చేయాలో తెలియనట్టు అనలిదంతా ఏమిటో అతని ఈ విచిత్ర ప్రవర్తనకు అర్థం ఏమిటో తెలియక తికమకగా వుంది అరవిందకు.

శశాంక కళ్ళు మూసుకుని ఆమె వుని కిని గమనించి మెల్లగా గొంతు విప్పాడు.

“నేను నిన్ను చూసిన మొదటి రోజునే అనుకున్నాను. నా జీవిత భాగస్వామిని కాబోయే అమ్మాయి యిన్నాళ్ళకు దొరికిందని. ఇన్ని రోజులుగా చూస్తూ నీపై నా ప్రేమను పెంచుకుంటూ అది నీకెలా చెప్పాలో తెలియక తలపటాయిస్తూ గడిపాను. కానీ నా మనస్ నీకు తెలిపే ముందు అసలు నువ్వేమిటో నేను పూర్తిగా, స్వయంగా తెలుసుకోవాలన్న తమాషా ఆలోచన వచ్చింది నాలో. అందుకే బర్డ్ డే అని చెప్పి ఇలా ఒంటరిగా తీసుకువచ్చాను. ముందు నువ్వసలు రానంటావనుకున్నాను కానీ వచ్చావు. ఇలా నిన్ను మాత్రమే సీలవడం నువ్వు బెదిరిపోతావనుకున్నాను. కానీ నువ్వు యివన్నీ చాలా సహజమన్నట్టు నీకి

చిక్కుముడి 21 ప్రమాదానాలు

అధారాలు

అడ్డం

1. పదార్థాంశు తెలియజేసే గ్రంథం (4)
3. ఉదయం (2)
4. తంటా (2)
5. పదును పెట్టేరాయి (2)
6. చివర (2)
8. కోవెలలో ఖరీదు చెయ్యండి (2)
9. సంవత్సరం (2)
12. చీలిక (2)
13. పాట (2)
14. శివసాగర్ కవితా సంపుటి (4)
1. ‘ఏవి తల్లీ! - కురిసిన హిమనమూహములు’ (3)
2. ఏ పాలు తప్పినా - తప్పదు, తలకిందులైనా! (3)
3. రాత్రి పూట కనబడక పోవటం (4)
7. ‘నయాగరా’ని ఏమంటాం? (4)
10. రోలు వెళ్ళి దీంతోనే మొరపెట్టుకుంటుంది! (3)
11. ముద్దు పలుకులు పలికే పిట్ట (3)

1 క్రా	2 య్య	3 గు	4 రం	5 బా	6 ధ
7 ల్లా		8 ది	9 సా	10 రె	
11 యి		12 టు	13 టు	14 దు	15 ల్లు
		16 ద	17 స్వ		
18 పా	19 సు	20	21 యు		22 కు
	23 టు	24 వ్య	25 వ		26 లు
27 డా	28 లు		29 వా	30 రం	31 బా

1		2		3	
				4	
		5		6	
7					
8			9	10	11
	12				
13			14		

లాంటి అన్యోనాలు మామూలు అన్నట్టు ప్రవర్తించావు. ఇక నువ్వు బెడ్ రూమ్ లో నెక్స్ కు కూడా సిద్ధమే నంటూ అతి సులభంగా నా చేతుల్లో కొచ్చేశావు. ఇలా ఇంతకు ముందు ఇంకెందరి కౌగిలిలో కెళ్ళిపోయావో నాకు తెలియదు కదా.

“నో, అయ్ నెవర్ యిమేజినిట్. ఇలాంటి అమ్మాయిని కాదు నేను పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకున్నది. నా భార్య నాకు

మాత్రమే సొంతం కావాలనుకోవడం అత్యాశ కాదుకదా. ఆశేకాదు ఆ విషయంలో నాకు పరిపూర్ణ నమ్మకం కూడా వుండాలి.”

ఆగాడతను ఆవేశం తగ్గించుకోవడానికి కన్నులు.

అతని మాటలు మనసుకు అర్థమవడానికి కొద్ది సేపు పట్టింది అరవిందకు.

అంతే!? “స్లీప్. నువ్వింటకెళ్ళిపో...” అంటూ కళ్ళు తెరిచిన అతనికి ఎదురుగా స్పృహ తప్పివున్న అరవింద కనిపించింది.

కోరమాండల్

సిమెంట్స్ లిమిటెడ్ వారి

భీమ

సిమెంట్స్